

Droga krzyżowa Rozważania oparte na Eucharystii

Wstęp:

Św. Jan Paweł II, encyklika: Ecclesia de Eucharistia, nr 3:

„Kościół rodzi się z tajemnicy paschalnej. Właśnie dlatego Eucharystia, która w najwyższym stopniu jest sakramentem tajemnicy paschalnej, stanowi centrum życia eklezyjalnego. Dostrzegamy to już w pierwszych relacjach o życiu Kościoła, jakie znajdujemy w Dziejach Apostolskich: «Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólności, w łamaniu chleba i w modlitwach» (Dz 2, 42). «Łamanie chleba» oznacza właśnie Eucharystię. Po dwóch tysiącach lat nadal urzeczywistniamy ten pierwotny obraz Kościoła. Gdy to czynimy podczas sprawowania Eucharystii, mamy przed oczyma duszy misterium paschalne: to, co wydarzyło się w wieczór Wielkiego Czwartku, podczas Ostatniej Wieczerzy i po niej. Ustanowienie Eucharystii uprzedzało bowiem w sposób sakramentalny wydarzenia, które wkrótce miały nastąpić, począwszy od konania w Getsemani. Widzimy znów Pana Jezusa, który wychodzi z Wieczernika, schodzi z uczniami w dół, ażeby przekroczyć potok Cedron i wejść do Ogrodu Oliwnego.

1. Pan Jezus skazany na śmierć.

*Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie,
żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.*

Z Ewangelii według św. Łukasza (22,54.66-67.70; 23,1-3.9-10)

„Schwycili Go więc, poprowadzili i zawiedli do domu najwyższego kapłana. Skoro dzień nastał, zebrała się starszyzna ludu, arcykapłani i uczeni w Piśmie, i kazali przyprowadzić Go przed swoją Radę. Rzekli: „Jeśli Ty jest Mesjaszem i Synem Bożym, powiedz nam”. Odpowiedział im: „Tak. Jestem Nim”. Teraz całe ich zgromadzenie powstało i poprowadzili

Go przed Piłata. Tam zaczęli oskarżać Go. Piłat zapytał Go: „Czy Ty jesteś Królem Żydowskim?” Jezus odpowiedział mu: „Tak, Ja Nim jestem”. Piłat odesłał Jezusa do Heroda. Herod zasypał Go wieloma pytaniami, lecz Jezus nic mu nie odpowiedział. Arcykapłani zaś i uczeni w Piśmie stali i gwałtownie Go oskarżali”.

Dajcie mi człowieka, a ja znajdę na niego paragraf. To takie odwieczne, oskarżyć przeciwnika, bez słusznej przyczyny. Nie ważne czy jest winny, jest przeciwnikiem. Winę mu znajdziemy, bo nie jest z nami, inaczej myśli, inaczej postrzega świat.

Eucharystia jest wydarzeniem nie z tego świata. Jest rzeczywistością, w której działa sam Jezus Chrystus. On nas zaprasza do współdziałania w misji uświęcania całego świata. Stąd ta święta rzeczywistość jest znakiem sprzeciwu wobec wszystkiego co grzeszne i złe.

Panie Jezus daj mi odwagę bym wraz z Tobą przez uczestnictwo we Mszy świętej składał Najświętszą Ofiarę.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

2. Pan Jezus bierze krzyż na ramiona.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Jana (19,13-17)

„Piłat wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale, na miejscu zwanym Lithostrotos, po hebrajsku Gabbata. Był to dzień przygotowania Paschy, około godziny szóstej. I rzekł do Żydów: „Oto król wasz!” A oni krzyczeli: „Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!” Piłat rzekł do nich: „Czyż króla waszego mam ukrzyżować?” Odpowiedzieli arcykapłani: „Poza Cezarem nie mamy króla”. Wtedy więc wydał Go im, aby Go ukrzyżowano. Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota”.

Wyrok zapadł. Śmierć przez ukrzyżowanie. Wyzwaniem jest wziąć krzyż i zanieść go na miejsce stracenia. Jezus wychodzi naprzeciw krzyża i świadomie bierze go na ramiona. W krzyżu bowiem widzi nie tylko polecenie Ojca, ale i nasze zbawienie.

Eucharystia to ponawianie wydarzeń od Wieczernika do Wieczernika: ostatnia wieczerza, cała męka, śmierć na krzyżu, pusty grób, rozesłanie apostołów i zesłanie Ducha Świętego. Te paschalne tajemnice są ponawiane i uobecniane podczas każdej Mszy świętej.

Panie Jezu daj mi pełnię świadomości w czym uczestniczę.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

3. Pan Jezus upada pod krzyżem po raz pierwszy.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Jana (13, 4-5.12-15)

„Jezus wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wzięwszy prześcieradło nim się przepasał. Potem nalał wody do miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany. A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: „Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy Mnie nazywacie nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem”.

Dać przykład, gdy trzeba wesprzeć, gdy trzeba wskazać drogę czy podpowiedzieć kierunek jest czymś o wiele więcej niż tylko pomocą. Jezus nie tylko wskazuje, doradza czy namawia. On jest Tym, który towarzyszy i służy. On jest tym, który sam idzie drogą, do której wszystkich zaprasza.

Eucharystia to dzieło uświęcania świata. To dziękczynienie Bogu Ojcu w jedności Ducha Świętego rozlanego na wszystkich ochrzczonych, przez Jezusa Chrystusa za dzieło stworzenia, zbawienia i uświęcania. To wszystko się dzieje i ciągle trwa, ilekroć wydarza się Msza święta.

Panie spraw bym ochoczo zabiegał o Mszę świętą w moim życiu.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

4. Pan Jezus spotyka swoją Matkę.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Jana (19, 25-27)

„A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: „Niewiasto, oto syn Twój”. Następnie rzekł do ucznia: „Oto Matka twoja”. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie”.

Rola Maryi w życiu Jezusa jest dobitnie pokazana testamentem z Krzyża. Jeśli jakiegokolwiek sytuacje z życia Jezusa budziły wątpliwość co do Jego miłości względem Matki, ta sytuacja rozwiewa naszą niepewność. Słowa Jezusa czynią z Maryi Matkę całego Kościoła. A Ona otacza opieką wszystkich, którzy przynależą do Jezusa przez chrzest.

Eucharystia uobecnia również rolę Maryi w życiu Kościoła. Wydarzenia spod krzyża wpisują się tajemnice celebrowane przez zgromadzenie liturgiczne tym samym zapewniając o wstawiennictwie Maryi w naszej misji kapłańskiej, królewskiej i prorockiej wobec całego świata.

Spraw Panie, abym wszelkie trudności podczas Mszy świętej polecał Maryi.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

5. Szymon z Cyreny pomaga nieść krzyż Jezusowi.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Marka (15, 21-22)

„I przymusili niejakiego Szymona z Cyreny, ojca Aleksandra i Rufusa, który wracając z pola właśnie przechodził, żeby niósł krzyż Jego. Przeprowadzili Go na miejsce Golgota, to znaczy miejsce Czaszki”.

Pomoc człowieka człowiekowi. Wspólne działanie, jeden kierunek, wsparcie swoimi zdolnościami bliźniego. Jedność w różnorodności talentów, umiejętności czy zdolności. Tym wszystkim możemy ubogacać siebie w Kościele. Do tego daru wzywa nas chrzest.

Eucharystia to wspólne działanie tak wielu różnych ludzi. Tylko nadprzyrodzona miłość Boga może doprowadzić do tego, że tak wielu, tak odmiennych ze sobą członków może działać tak wielkie rzeczy uświęcając świat w świętych dziełach zbawczych Jezusa Chrystusa.

Panie naucz mnie, że moja obecność na Mszy świętej ma być czynna i żywa przez radosny udział w świętych obrzędach.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

6. Święta Weronika ociera twarz Pana Jezusa.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Drugiego Listu Św. Pawła do Koryntian (4, 6)

„Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał ciemnościom, by zajaśniały światłem, zabłysnął w naszych sercach, by olśnić nas jasnością poznania chwały Bożej na obliczu Chrystusa”.

Twarz to zawsze konkretne rysy i oblicze, które zostaje w pamięci. Wielką radością jest nosić w pamięci twarze tych, którzy są nam bliscy. Odbić oblicze Jezusa naszych sercach to zadanie. Być tym, w którego rysach widzi się Jezusa to wyzwanie.

Eucharystia to stawanie się Chrystusem dla innych. Pełne zjednoczenie z Jezusem przez Komunię świętą jest wypełnieniem swojego życia miłością Boga. Moje uświęcenie ma postępować w stronę bycia widzialnym znakiem Jezusa w świecie przez myślenie, słowa i czyny.

Panie spraw, aby każdorazowy udział we Mszy świętej przemieniał moje życie.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

7. Pan Jezus upada pod krzyżem po raz drugi.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według Świętego Łukasza (22, 39-44)

„Potem Jezus wyszedł i udał się, według zwyczaju, na Górę Oliwną; towarzyszyli Mu także uczniowie. Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: „Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”. A sam oddalił się od nich na odległość jakby rzutu kamieniem, upadł na kolana i modlił się tymi słowami: „Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich. Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!”. Wtedy ukazał Mu się anioł z nieba i umacniał Go. Pograżony w udręce jeszcze usilniej się modlił, a Jego pot był jak gęste krople krwi, sączące się na ziemię”.

Każdy podlega pokusie, czy to łatwego życia, unikania trudności, przeciwności i wyzwań a nawet ucieczki od tego co nieuniknione. To co musi się wydarzyć najczęściej jest najtrudniejsze do przyjęcia. Zawsze zostaje wybór trwać, przyjąć lub uciec.

Eucharystia to każdorazowe stawanie w prawdzie przed Bogiem i sobą samym. W akcie pokutnym stajemy przed Bogiem ze świadomością skąd przybywam i gdzie chce iść. Tylko miłość może się z taką prawdą mierzyć.

Panie daj mi podczas każdej Mszy świętej łaskę nawrócenia.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

8. Pan Jezus pociesza płaczące niewiasty.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Łukasza (23, 27-31)

„A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: „Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Oto

bowiem przyjdą dni, kiedy mówić będą: szczęśliwe nieplodne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły. Wtedy zaczną wołać do gór: Padnijcie na nas, a do pagórków: Przykryjcie nas. Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią, cóż się stanie z suchym?”.

Mnóstwo ludzi, tłumy na placach, pełne kościoły. Taki widok to nasze częste przyzwyczajenia związane z życiem Kościoła. Idziemy, bo tak trzeba, bo to konieczność, bo tak było zawsze, bo do tego jestem przyzwyczajony, nauczony, wychowany.

Eucharystia to wspólnota. Ta wspólnota ma sens, kiedy rodzi się w wolności i szczerości. Tylko wtedy jest pełna, wtedy nikogo nie brakuje ani nikt nie jest zbędny, gdy pragnienie Boga i Jego świętość nas gromadzi i jednoczy, gdy moje ja milczy, ponieważ pragnie bliskości Boga.

Panie daj mi szczerą tęsknotę za Mszą świętą.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

9. Pan Jezus upada pod krzyżem po raz trzeci.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Księgi proroka Izajasza (53, 3-5)

Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic. Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego. Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie.

Żaden zaszczyt być dziś wierzącym w Chrystusa. Żadna chwała nie jest dziś przypisana ludziom wierzącym. Przynależność do Jezusa w Kościele przez chrzest staje się wyzwaniem dla człowieka współczesnego, a życie nim na co dzień trądem w życiu towarzyskim i społecznym.

Eucharystia to przedsmak nieba i rzeczywistość nie z tego świata, stąd brak akceptacji w świecie pełnym materializmu i uciechy. Świat

świętych znaków jest nieprzystający do znaków świata, który nie uświęca, a deprawuje.

Panie daj mi pragnienie piękna we Mszy świętej, które wymaga i mobilizuje.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

10. Pan Jezus z szat obnażony.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Jana (19, 23-24)

Żołnierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części, dla każdego żołnierza po części; wzięli także tunikę. Tunika zaś nie była szyta, ale cała tkana od góry do dołu. Mówili więc między sobą: «Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć». Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie szaty, a los rzucili o moją suknię. To właśnie uczynili żołnierze.

Zewnętrzna otoczka zawsze przykuwa oczy. Taki jest jej sens i cel. To co zewnętrzne musi być, bo prowadzi nas do piękna okrytego i ukrytego przed nami. Wszystko co Bóg stworzył jest piękne samo w sobie. Świat stworzony jest dany przez Boga jako dar, ale to także stworzenie nadaje stworzeniu kierunek.

Eucharystia to świat znaków widzialnych, które są dostępne dla każdego. Jezus uświęcając świat, nadaje nadprzyrodzony sens rzeczywistości stworzonej i oddaje w ręce wierzących. Sam Bóg oddaje się w ręce człowieka.

Panie spraw abym we Mszy świętej nie zakrywał sobą tego, co święte.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

11. Pan Jezus przybity do krzyża.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie,

żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Łukasza (23, 33-38)

„Gdy przyszedli na miejsce, zwane „Czaszką”, ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Potem rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy. A lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wysokiej Rady drwiąco mówili: „Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym”. Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc: „Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie”. Był także nad Nim napis (w języku greckim, łacińskim i hebrajskim): „To jest król żydowski”.

Przegrana, brak efektów, nieudane wysiłki. A do tego kpina, radość z porażki, piętnowanie i rozgłaszanie niepowodzenia. To ludzki świat tak nam nieobcy. W świecie dotkniętym przez Boga to, co wygląda na przegraną owocuje i przynosi plon. Odrobina rzeczywistości uświęcona przez Boga oddziałuje na całość.

Eucharystia to wydarzenie, które trwa podtrzymując zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa. Tego dzieła uświęcania nie odzwierciedlają wyświecenia czy liczby uczestników. To uświęcenie się wydarza przemieniając świat i człowieka po człowieku, który w to wydarzenie wchodzi.

Panie spraw, aby żadne względy ludzkie nie kierowały moim uczestnictwem we Mszy świętej.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

12. Pan Jezus umiera na krzyżu.

*Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie,
żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.*

Z Ewangelii według św. Łukasza (23, 44-46)

Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się

przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mojego”. Po tych słowach wyzionął ducha.

Miłość jest zdolna do poświęceń. Miłość to nie egoizm czy podmuch emocji. Pożądanie zgaśnie, pragnienie się zaspokoi. A miłość będzie trwała.

Eucharystia to bycie przy Panu takim jaki on jest, jaki się objawia w Kościele. Jest pokusa, aby tęsknić za triumfalizmem i pompatycznym widowiskiem. Jest także pokusa, aby szukać show i wyrażać siebie przez nowatorskie formy ekspresji uczuć przed Panem. Przyjąć Boga takim jaki on jest sam w sobie to jest wyzwanie.

Panie daj mi przyjmować Ciebie w takiej formie Mszy świętej, o jakiej uczy Kościół.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

13. Pan Jezus zdjęty z krzyża.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Jana (19, 38-40)

Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz ukrytym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało. Przybył również i Nikodem, ten, który po raz pierwszy przyszedł do Jezusa w nocy, i przyniósł około stu funtów mieszaniny mirry i aloesu. Zabrali więc ciało Jezusa i obwiązali je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania.

Uszanować każdego, tego domaga się po prostu ludzka natura. Okazać człowieczeństwo to być człowiekiem dla drugiego i widzieć człowieka w drugim. To przykazanie miłości bliźniego. Ale pierwszym jest przykazanie miłości Boga, czyli akceptacja jego porządku w świecie.

Eucharystia to życie Bożym porządkiem objawiającym się w konkretnym świecie znaków rozumianych tak, a nie inaczej. To Bóg im nadaje sens i On przez tajemnice paschalne, do których te znaki się

odwołują uświęca naszą rzeczywistość. Czynami uświęcającymi są sakramenty i sakramentalia.

Panie daj mi pragnienie rozumienia Mszy świętej.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

14. Pan Jezus złożony do grobu.

Kłaniamy Ci się, Panie. Jezu Chryste, i błogosławimy Ciebie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Jana (19, 41-42)

„A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc, ze względu na żydowski dzień Przygotowania, złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu”.

Grób Jezusa ma sens w dziejach chrześcijaństwa, ponieważ jest pusty. Ta świadomość buduje w nas pragnienie doświadczenia tej Jezusowej rzeczywistości.

Eucharystia to doświadczenie tu na ziemi bycia z Bogiem, przy Bogu i w Bogu. Karmienie się Ciałem i Krwią jest dla człowieka umocnieniem w byciu i dążeniu do Boga. To źródło, z którego człowiek czerpie siły do postępowania w wierze. Zarazem tu na ziemi jest to szczyt, który człowiek może osiągnąć w relacji z Bogiem.

Panie daj mi łaskę bym zawsze był godny pełnego udziału we Mszy świętej.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

Zakończenie

Modlitwa św. Jana Pawła II

Panie, Jezu Chryste, napełnij nasze serca światłem Twojego Ducha, abyśmy, naśladowując Ciebie w Twojej ostatniej drodze, poznali cenę naszego odkupienia i stali się godnymi udziału w owocach Twojej męki, śmierci

i zmartwychwstania. Który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Dla uzyskania odpustów związanych z nabożeństwem drogi krzyżowej, pomódlmy się
w intencjach Ojca Świętego: Ojcze nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Chwała Ojcu...